

حکومت و حریم خصوصی افراد

جعید امین میرزا^{ایی}
ادبی آقا بابائیان
حسن^ز رایتی

۱۳۹۹

سروشناسه	:	۱۳۶۵/امین سید میرزا
عنوان و نام پدیدآور	:	حکومت و حریم خصوصی / مؤلفان: سید امین میرزا
		اکبر آقابابایان، حامد درایتی
مشخصات نشر	:	تهران: فانوس دنیا، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	:	ص. ۲۶۹ - ۱/۵ - ۱۴/۵×۲۱ س. م.
شابک	:	۹۷۸-۶۲۲-۶۰۹۷-۸۶-۴
ردیبدنده دیوبی	:	۳۲۲/۴۴۸
شماره کتابشناسی ملی	:	۶۱۵۷۳۵۶

www.fanoosonya.ir
Fanoos.onya @yahoo.com

حکومت و حریم خصوصی

نویسنده‌گان: سید امین میرزا، اکبر آقابابایان، حامد درایتی

انتشارات: فانوس دنیا

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۹

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۹۷-۸۶-۴

شماره‌گان: ۱۰۰۰

قیمت: ۵۵۰.۰۰۰ ریال

فهرست مطالب

۱	تدمه
۵	بحث اول
۵	بی حقوقی ورود در حریم خصوصی افراد
۵	اصل اول: حد مدت و دخالت در حریم خصوصی
۷	ضرورت تحریل حکومت، انواع و اهداف آن
۷۵	فصل دوم: نوعیت دایلیت حکومت در حریم خصوصی
۹۹	ت: مجازات
۱۰۲	ث: معاهده
۱۰۴	اصل امریکه معروف و نهی از
۱۳۱	بخش دوم: حقوقی مصادیق حریم خصوصی درود حاکمیت نسبت به کنترل آن
۱۳۱	فصل اول: ماهواره و حریم خصوصی
۱۸۷	فصل دوم: بررسی حجاب در نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران
۲۵۵	بخش سوم: ارزیابی مطالب
۲۶۳	فهرست منابع و مأخذ
۲۶۳	الف: کتب فارسی
۲۶	ب: کتب عربی
۲۶۸	د: مقالات
۲۶۹	ج: کتب لاتین
۲۶۹	ذ: تارنماها

مقدمه

حریم خصوصی که از مفاهیم مهم در حقوق مدرن می‌باشد، می‌توان آن را یکی از بنیادی‌ترین و اساسی‌ترین حقوق اخلاقی تلقی کرد که با شخصیت انسان ارتباط تنگاتنگی دارد. نقض این حریم، باعث نالمنی روانی و اجتماعی انسان‌ها از هر قشر و ردای می‌شود و می‌تواند پیامدهای جبران‌ناپذیری به همراه داشته باشد. حمایت از این حریم، از ضرورت‌های جدید حقوقی می‌باشد، که با توجه فناوری‌های ارتباطی اهمیت بیشتری یافته است، تا جایی که استندینین ملی متحده این موضوع شده‌اند و مفادی را بر این مهم اختصاص داده‌اند لذا به زیر می‌رسد که علی‌رغم اهمیت این حق، به عنوان یک اصل تضمین شده در قوانین بسیاری از کشورها، هنوز در قوانین ایران جایگاه اصلی خوب را پیدا نکرده است؛ چرا که به صورت مشخص و صریح حمایت نشده است. به طور ضمنی و در بطن سایر قواعد حقوقی ایران، هرچند به صورت ناقص مورخ، حمایت قرار گرفته‌اند، و تنها منبعی که به طور صریح بر حمایت از حریم خصوصی در نظام حقوقی ایران تأکید دارد، ميثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی است. که سوات ایران به آن ملحق شده است. در چنین وضعی، علاوه‌بر آنکه تدوین قانون حمایت از حریم خصوصی برای رفع خلاء قانونی در این باره ضرورت دارد، محضنین، آگاهی دادن و اطلاع‌رسانی درباره مفاهیم و مصادیق آن و تجربیات سایر کشورها در زمینه حمایت از حق حریم خصوصی، مطالعه تطبیقی قلمرو

دخلات دولتها نسبت به حریم خصوصی افراد، سیاست کشورها در قبال ماهواره و اینترنت نیز می‌تواند تأثیر مهمی در مشخص شدن جایگاه این حق در روابط فردی و اجتماعی داشته باشد.

نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران توجه ویژه‌ای به حقوق و آزادی‌های فردی افراد قائل شده و برای صیانت از احکام و مقررات خود، افرون بر ضمانت اجرای کیفری که در تمامی نظامهای حقوقی متداول است، از ثواب و عقاب، نیز به عنوان ضمانت اجرای اخلاقی (مذهبی) بهره می‌برد. موارد محدودی برای ضمانت اجرای حقوقی - کیفری توسط مقنن در نظر گرفته شده است. که این بمله آن اینکه: هر کس در منزل یا مسکن دیگری به عنف یا تهدید و احتشام، به مجازات شش ماه تا سه سال حبس محکوم خواهد شد. (م ۶۹۰ ق.م.)؛ اگر یکی از مقامات دولتی و قضایی بدون ترتیب قانونی به منزل کسی هارد شود، به حبس از یک ماه تا یک سال محکوم خواهد شد (م ۵۸۰ ق.م.).

حق افراد بر حریم خصوصی خواص در نظام جمهوری اسلامی ایران مطلق نیست و بنا بر مستندات فقهی (۱) - کتاب: آیت‌الله شریفه سوره مبارکه حجرات، آیه ۱۴۸ سوره نساء، ۲ - سنت: روایات ابن حیان بر جواز تجسس، روایات دال بر جواز سوءظن و روایات دال بر جواز (۲)، ۱ - اجماع: در تجسس جائز، سوءظن جائز، جعل عریف، جواز غیبت، ۲ - عقلی: ضمانت انتخاب اهم و فدائمنودن مهم در قبال آن) و حقوقی مانند اصل (۳) - اساسی اصل در حق کسانی اعتبار دارد که بر ضد اسلام و جمهوری اسلامی ایران توطئه و اقدام نکنند» و اصل (۴): «... مگر در مواردی که قانون تجویز کند»، اصل (۵): «... مگر آنکه مخل به مبانی اسلام یا حقوق عمومی باشند» قانون اساسی و مواد ۵۸۲، ۶۰۶ و ۶۴۸ قانون مجازات اسلامی و مواد ۹۶، ۹۷ و

۱۰۶ قانون آیین دادرسی کیفری و... محدودیت‌هایی بر آن وجود دارد، که این محدودیت‌ها نه تنها در ایران بلکه در دیگر نظام‌های حقوقی بزرگ جهان مثل آمریکا، فرانسه و اسناد بین‌المللی نیز به چشم می‌خورد. در ماده ۸ کنوانسیون حقوق بشر آزویابی پس از تصویب بر رعایت حق خلوت افراد در بند ۱، در بند ۲ استثنائاتی وارد شده است که می‌گوید: «دخلالت در حریم افراد در یک جامعه دموکراتیک تنها برای حفظ امنیت ملی، سلامت عمومی پیشگیری از جرم و بی‌نظمی، حفاظت از بهداشت و اخلاق یا سوق و آزادی‌های دیگران جایز است».

در نامه حقوق ایران، همانطور که گفته شد، این آزادی تا جایی وجود دارد که مذکور باشروع و مخالف نظم اجتماعی و مصالح عمومی جامعه نباشد. بدین‌رسی، بواز دخلالت بر حریم خصوصی افراد برای حکومت اسلامی محفوظ است.

ادله‌ای که نظارت، محدود و ممنوعیت استفاده از ماهواره و اینترنت و همچنین ممنوعیت بدحجاب در نظام جمهوری اسلامی ایران را مشروع جلوه می‌دهد؛ نخست، جلوگیری از هر و مرد در جامعه‌ای است که براساس دین مقدس اسلام پایه‌ریزی شده است و دیگری، امری به معروف و نهی از منکر می‌باشد. تعارض حقوق و فلسفه شکن حکومت نیز از دیگر ادله‌های است که دخلالت حکومت اسلامی نسبت به عرب خارجی را ممکن می‌سازد. در این کتاب به طور مفصل در مورد آن بحث خواهد شد در مورد مستندات حقوقی ممنوعیت ماهواره، در وهله اول، می‌توان با این‌ین بند مقدمه قانون اساسی زیر عنوان «وسایل ارتباط جمی» که بر عهده دولت گذاشته شده اشاره کرد. براساس این بند، «وسایل ارتباط جمی (رادیو و تلویزیون) باید در جهت روند تکاملی انقلاب اسلامی در خدمت اشاعه

فرهنگ اسلامی قرار گیرد و در این زمینه از برخورد سالم آنديشه‌های متفاوت بهره جويد و از اشاعه و ترويج خصلت‌های تخريبي و ضداسلامي جداً پرهيز کند»^۱ قانون ممنوعيت به کارگيري تجهيزات دريافت از ماهواره و نيز بند «ط» ماده ۱۰۴ قانون برنامه چهارم توسعه، از ديگر مستندات حقوقی در اينباره است. همچنين، در باره نوع پوشش و حجاب می‌توان به ممنوعيت بدحجابي در فقه (كه دليل اصلی وجوب و ضرورت آن آيه ۳۱ سوره مارکه نور می‌باشد) و حقوق که مهمترین آن در ماده ۶۲۸ قانون محاررات اسلامي و تبصره اين ماده تبلور يافته است، اشاره کرد.

در عرضه، بین این حق حریم خصوصی در کنوانسیون‌ها و اسناد بین‌المللی و طبقه، توق بشر پیش‌بینی شده است. میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و کنوانسیون اروپایی حقوق بشر و همچنان اعلامیه جهانی حقوق بشر از جمله اسنادی هستند که این حق را مورد شناسایی قرار داده‌اند. از این کنوانسیون‌ها، بین‌رمه‌اید که برای برخورداری از حریم خصوصی، ارائه دليل و توجیه لازم است. در فقه هم این حق به صراحت مورد حمایت شارع قرار گرفته است که در این کتاب علاوه بر آيات قرآن، سنت، بر اجماع فقهاء درباره حریم خصوصی پهلوانی خواهد شد.